

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

51. De rege & servo debitore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

MEDITATIO LI.

De servo debitore decem millium talentorum. Matt. 18.

PUNCTUM PRIMUM.

Tempus rationis reddendæ est punctum mortis: solet tamen citius præmonere nos Dominus, inspirando, vel morbo, vel aliter visitando, & tunc melior spes est componendæ rationis; & interest, ut in vita fiat, quod est misericordix tempus. Debitum *decem millium talentorum* dicitur, quando quis oneratus est peccatis.

Peccator debitor.

1. Quia sunt contra decem præcepta, & quando etiam contra unum, *factus est omnium reus, qui enim dixit: non mœchaberis, dixit non occides:* ac proinde in singulis offenditur legislator, unde habet rationem peccati mortalis.

2. Quia sunt innumerabilia, & eo magis, si venialia adnumeret.

3. A gravitate, instar talenti, quia contra infinitam Dei bonitatem, & eximia beneficia, & in conculcationem sanguinis Christi, & interitum animarum ab eo redemptarum, & destructiva donorum gratiæ.

4. Quod nec pro uno potest homo satisfacere, cum per peccatum constituatur inimicus Dei, & debitum sit infinitum ab offensi dignitate.

5. A pœna, quæ dignus est, ut *ipse, uxor, filii & bona* divendantur. Quis non exhorrescat peccatum?

PUN:

PUNCTUM II.

Media
impe-
trandi
veniam.

Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. Aptè servus iste egit ad obtinendam remissionem. 1. Agnoscit sincerè debitum. 2. Humiliat se, *procidit ad pedes*. 3. Orat instanter, ut sibi detur tempus satisfaciendi. 4. Proponit, ac promittit se omne redditurum: id fit intervenientibus meritis Christi, & gratiâ. Faciam similiter. Vide Domini bonitatem: *Misertus servi illius dimisit eum, & debitum dimisit ei*. Plus facit, quàm petebatur, revocata sententia de ipso, & cæteris vendendis, nec modò moram concedendo solutioni, sed planè condonando. Utrique quoad culpam & pœnam æternam, pro quibus satisfacere nequimus: remittit etiam temporalem, pro contritionis fervore. Tam bonus & misericors Dominus est, nobisque tam miseris valde opus erat.

1.
2.
3.
4.Omnia
Deus re-
mittit.

PUNCTUM III.

Idem servus tanto beneficio affectus, *conser-
vum suffocat pro centum denariis*. 1. Solet
unus homo alteri esse debitor, quia facilè con-
tingunt offensiones verbo aut facto, pro huma-
na fragilitate. Et habent inde iusti materiam
virtutis, ex corde orando, *Dimitte nobis, sicut
& nos*: sed ista debita præ nostris erga Deum
instar sunt paucorum denariorum, respectu mil-
lenorum talentorum, & adedò etiam minora,
quod injuria ab excellentia offensi æstimetur,

1.
Plus Deo
debes,
quàm ti-
bi pro-
ximus.

Cc 2

& quæ

2. & quæ fit Deo, infinita. 2. Magna extitit servi
 Crude- crudelitas, quod tam violenter invasit, quod
 tas servi. supplicem, & iisdem verbis deprecantem repu-
 lit, quod trusit in carcerem, quod non habuit
 rationem Domini communis, & qui ipsi indul-
 serat, cui sine dubio ingrata erat futura illa vis.
3. 3. Dicitur, quod *egressus à Domino* ista perpe-
 Oblivio travit, extra illius positus conspectum: sic nos,
 Dei. cum oblivioni Deum tradimus, quod sit inspe-
 ctor, iudex, benefactor tam eximius.

PUNCTUM IV.

NArratur factum Domino, qui animadvertit.
Conservi contristati sunt: sic iusti ob inju-
 riam proximi tristantur, ex affectu in læsum;
 lædentis damno & Dei offensa. *Conservi nar-*
raverunt Domino: & ille ipse dolor, quem con-
 cipiunt iusti de talibus, clamor est apud Deum.
Tunc iratus Dominus vocavit illum. Fit, ut ob
 quædam peccata Deus acceleret tempus red-
 dendæ rationis. Et absque hoc versari semper
 deberet ante oculos illud ultimum tempus, alio-
 qui incertum: *Traditur tortoribus, quoadusque*
reddat universum debitum. Ita provocat iram
 Dei & exacerbat ingratitude acceptæ remissio-
 nis, quando propter Deum non exhibemus si-
 milem benignitatem proximis.

PUNCTUM V.

Injuria
 condo-
 nanda
 cui.

Conclusio, *Sic & Pater meus faciet vobis, si*
non remiseritis unusquisque fratri suo de
 cor-

cordibus vestris. Tanta est charitas Dei erga hominem, ut velit omnes similiter invicem se amare: & indicantur quatuor causæ hoc faciendi.

1. Quia Pater cœlestis ita jubet. 1.
  2. Quia sumus fratres inter nos. 2.
  3. Quia unusquisque habet, quod ab alio sibi remittatur. 3.
  4. Quia ipse Pater remittit nobis tantò majora. 4.
- Accedit severitas divinæ ultionis, ni fiat,

MEDITATIO LII.

De villico. Luc. 16.

PUNCTUM PRIMUM.

Homo *dives* est Deus ipse, cujus sunt omnia, Deus *dives* dat. quæ ad corporis vitam & oblectationem faciunt, tum bona gratiæ & gloriæ, quæ ad animam præcipuè spectant. *Villicus* est quilibet Homo villicus. homo, cui ita Deus bona corporis & gratiæ tribuit, ut rationem reddere debeat de usu illorum, qui debet esse juxta Dei voluntatem: quare dissipator est, qui secùs illis utitur. *Diffamatur* autem de dissipatione, non ex rumore hominum, sed ex facto ipso, quòd Deum non possit latere.

PUNCTUM II.

Exigitur ratio à villico, & exiit officio: *Redde rationem: jam non poteris villicare.* Accelerat justitiæ diem quando-que.

Fit aliquando, ut Deus provocatus peccatis prævertat tempus rationis. Unde ait: *Ne impiè*

Cc 3

agas Eccl. 7°

17.